

«ΑΓΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ο ΝΕΟΣ»

Γεννήθηκε στις μέρες τοῦ αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Λέοντα Ε' τοῦ Ἀρμενίου (813 – 820), σὲ κάποια κωμόπολη τῆς Γαλατίας, τὴν Ὀψῶ, ποὺ ἦταν κοντὰ στὴν Ἄγκυρα (σημερινὴ πρωτεύουσα τῆς Τουρκίας). Οἱ γονεῖς του ἦταν πλούσιοι καὶ εὐσεβεῖς, καὶ ὀνομάζονταν Ἐπιφάνιος καὶ Ἄννα. Εἶχαν καὶ δυὸ κόρες, τὴν Μαρία, ποὺ ἦταν πρεσβυτέρα καὶ τὴν Ἐπιφάνια.

Ὅταν ὁ Ἅγιος ἦλθε σὲ κατάλληλη ἡλικία, παντρεύτηκε καὶ ἀπόκτησε μία κόρη τὴν Ἀναστασῶ (τὴν γυναῖκά του τὴν ἔλεγαν Εὐφροσύνη). Ἐπειδὴ ὁμως ἐπιθυμοῦσε τὴν μοναχικὴ πολιτεία, ἀφοῦ τακτοποίησε τὶς οἰκογενειακὲς του ὑποθέσεις, πῆγε σὲ μοναστήρι, κοντὰ στὸν Ὅσιο Ἰωαννίκιο, στὸν Ὀλυμπο τῆς Βιθυνίας. Ἐκεῖ, μετὰ ἀπὸ δοκιμασία, γίνεται μοναχός, τὸ 842, μὲ τὸ ὄνομα Εὐθύμιος, ἀπὸ Νικήτας ποὺ ὀνομαζόταν πρῶτα.

Μετὰ ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια ἀσκήσεως στὸ κοινόβιο αὐτό, ὁ Εὐθύμιος ἀναχώρησε γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπέστρεψε στὸν Ὀλυμπο καὶ μετὰ ἀπὸ πολλὲς περιπέτειες καὶ ταξίδια, ἴδρυσε κοντὰ στὴν Θεσσαλονίκη τὴ Μονὴ Περιστερῶν τὸ 871, ὅπου ἐγκαταστάθηκε καὶ τὴν ἀνέδειξε μὲ τὴν ἄριστη πνευματικὴ ζωὴ του, σὲ ἄριστο πνευματικὸ κέντρο.

Ἔτσι λοιπόν, ἀσκητικὰ καὶ θεάρεστα ἀφοῦ ἔζησε, ἀπεβίωσε εἰρηνικὰ τὴν 15ῃ Ὀκτωβρίου 894.

Τὴν βιογραφία του συνέγραψε ὁ ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης Βασίλειος, ποὺ ὑπῆρξε καὶ μαθητὴς τοῦ Ἁγίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖω Πνεύματι, διηυγασμένος, ἠκολούθησας, Χριστῶ ὀσίως, θεοφόρε παμμάρκαρ Εὐθύμιε· καὶ διαφόροις ἐν τόποις ἐξέλαμψας, καὶ τῷ χειμάρρῳ τοῦ Ἄθω ἠσύχασας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τῆ ἰσαγγέλῳ πολιτεία σεμνυνόμενος
Τῶν δωρεῶν τοῦ Παρακλήτου κατηξίωσαι
Καὶ ὡς ἥλιος ἐξέλαμψας ἐν Ὀσίοις.
Μεθ' ὧν πρέσβευε Χριστῶ τῷ Παντοκράτορι
Ἐκ παντοίων συμφορῶν λυτροῦσθαι πάντοτε
Τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Πάτερ Εὐθύμιε.

Μεγαλυνάριον.

Ἄσκησιν ὀσίαν διαδραμών, ὡς λύχνος ἐκλάμπεις, ἐν τῷ Ἄθῳ φωτοφανῶς,
Εὐθύμιε Πάτερ καὶ πανταχοῦ πυρσεύεις, τὴν αἴγλην τῶν ἀγίων κατορθωμάτων σου.